

ἐκατοντάδα τούς δυναμένους νὰ συνεισφέρωσι πρὸς τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν.

Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι αἱ ὀλίγαι αὐται γραμμαὶ θὰ ἀπηχῆσουν τόσον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν διανοουμένων, ὅσον καὶ τῶν πλουσίων καὶ θὰ εὐρεθῇ ὁ πραγματικὸς εὐεργέτης τῶν λαϊκῶν τάξεων καὶ ἄς μὴ ἐντραπῶμεν νὰ τὸ εἴπωμεν ὅλων τῶν τάξεων διότι διέδλας τὰς τάξεις τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται ἢ ἔλλειψις βιβλίων μορφωτικῶν ἀπὸ πάσης ἐν γένει ἀπόψεως.

Ἐὰν στρέψωμεν ἀλλαχοῦ τὰ βλέμματα μας θὰ ἴδωμεν εἰς ὅλας τὰς προθήκας ὅλων τῶν βιβλιοπωλείων ἀναριθμήτους λαϊκὰς εὐθηνὰς ἐκδόσεις βιβλίων μορφωτικῶν καὶ τοῦτο διότι ἐκεῖ κατενόησαν τὴν ἀξίαν τοῦ βιβλίου καὶ εὐρέθησαν οἱ δυνάμενοι νὰ συνεισφέρωσιν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦτου σκο-

ποῦ.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι αἱ διάφοροι δωρεαὶ διὰ ποικίλους φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς ἀνακουφίζουσι τὴν κοινωνίαν ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι μία γενναία δωρεὰ ὑπὲρ τῆς διάδοσεως τοῦ βιβλίου θὰ ἀπετέλει πραγματικὴν εὐεργεσίαν εἰς δ λ ὁ κ λ η ρ ο ν τὴν κ ο ι ν ω ν ί α ν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος. Μιὰ εταιρεία μὲ κεφάλαια ἀποβλέποντα εἰς μικρὸν κέρδος καὶ σκοπὸν τὴν διάδοσιν τοῦ βιβλίου θὰ εἶναι ἡ εταιρεία ἐκεῖνη τῆς ὁποίας μὲ χρυσὰ γράμματα τὸ ὄνομα θὰ ἀναγράφῃ ἡ ἱστορία.

Ἐὐτυχῶς διὰ τὴν πόλιν μας ὑπάρχουσι πλούσιοι ποικιλοτρόπως ἐμφανίσαντες τὰ φιλάνθρωπα αὐτῶν αἰσθήματα. Ἄς ἐγκολπωθῶσιν τὰς ἰδέας μας καὶ ἄς γίνωσιν π ρ ᾶ γ μ α τ ι κ ο ἰ εὐ ε ρ γ ἔ τ α ι τῶν συμπολιτῶν των.

ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

—Τὸ Ἐμιώριον τῆς Βανάνας εἰς τὴν Γαλλικὴν Γουινέα.

Μέχρι πρό τιнос σχεδὸν ὅλαι αἱ βανάνας αἱ ὅποιαι ἐφθάνον εἰς Εὐρώπην προήρχοντο ἐκ τῶν Καναριῶν νήσων. Ἐνεκα τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως οἱ καρποὶ οὗτοι ἐτίθεντο ἀπλῶς ἐν τῷ κοφῶν.

Χάρις ὅμως εἰς τὰ μετὰ ψυγείων πλοῖα ἐγένετο δυνατόν νὰ μετακομισθῶσι βανάνας ἐκ μεγάλων πολῶν ἀποστάσεων, ἀπὸ Κασταρίκων καὶ ἀπὸ τὰς Ἀντίλλας.

Ἡ Γαλλικὴ Γουινέα ἐρρίφθη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς βανάνας. Κατὰ τὸ 1921 400 τόννοι ἐφορτώθησαν εἰς τὴν Κουακρῶ. Κατὰ τὸ 1922 670 τόννοι, κατὰ τὸ 1923 900 τόννοι καὶ κατὰ τὸ 1926 2.200 τόννοι.

Ἀναμένεται ὅπως μετὰ τινα ἔτη ἡ Γαλλικὴ Γουινέα εἶναι ἐπαρκῆς δι' ὀλόκληρον τὴν Γαλλίαν.

—Ἡ Ἀγγλικὴ Γλῶσσα.

Διάφοροι ἄγγλοι χρονογράφοι ἐσπούδασαν

εἰδικῶς κατὰ τὸ λῆξαν θέρος τὰς προόδους τὰς ὁποίας ἔκαμε ἡ Ἀγγλικὴ Γλῶσσα καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι τὴν ὀμιλοῦσιν. Συνετέραν οὖν, ὁ Σαίξπηρ δὲν ἔχει σχεδὸν τώρα μιμητὰς, οἱ δὲ κριτικοὶ εὐρίσκουσι ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ ποίησις ἢ σύγχρονος στερεῖται ὠραιότητος.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν ποσότητα τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι τὴν ὀμιλοῦσι εἶνε προφανές ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ προοδεύει εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον. Ἀγγλὸς στατιστικὸς λέγει ὅτι ἐντὸς πενήτηκοντα ἐτῶν θὰ τὴν ὀμιλεῖ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἀνθρωπότητος. Προσθέτει οὗτος ὅτι ἡ γλῶσσα αὕτη εἶναι δύσκολος, ἀλλὰ ὅταν τὴν ἐκμάθῃ ὁ ἀνθρώπος, παρουσιάζει ἐν λαμπρὸν μέσον ἐκφράσεως.

—Ἡ Οἰκογένεια Ρότσχιλ.

Αἱ ἀρχαὶ τῆς οἰκογενείας Ρότσχιλ, ἡ ὁποία ὑπῆρξε ἡ ἰσχυροτέρα οἰκογένεια ὅλων τῶν τραπεζιτικῶν τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶναι συνώνυμον μὲ πλοῦτον ἀμέ-

τητον ἦσαν λίαν ταπειναί. Κατὰ τὸ 1743 ἐγεννήθη εἰς τὴν Φραγκφούρτην τῆς Γερμανίας ὁ Mayer Anselm Rothschild, ὁ ὁποῖος κατ' ἀρχὰς προωρῶξετο διὰ ῥαβίνος, προὔτιμισε νὰ γίνῃ ῥεπὲλ ἡλλος μῆστραπέξης τοῦ Ἀνοβέρου. Ἀπέκτησεν ἐκεῖ ὀλίγα χρήματα τὰ ὁποῖα τῷ ἐπέτρεψαν νὰ μεταβῇ εἰς Φραγκφούρτην διὰ λογαριασμὸν τοῦ καὶ νὰ ἰδρῶσῃ ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ὄνομά τοῦ ἀγγυραμοιβεῖον. Χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν τοῦ δεξιότητα κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ γίνῃ ὁ πρῶτος «πράκτωρ τῆς αὐλῆς».

Ὁ Πρίγκηψ Γουλιέλμος Ἀος τῆς Ἑσσης—Kassel ἦτο μέγας κερδοσκοπός.

Κατὰ τὸ 1806 ὅταν ὑπεχρεώθη νὰ φύγῃ πρὸ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐνεπιστεύθη τὴν φύλαξιν τῆς περιουσίας τοῦ εἰς τὸν Ρότσχιλ ἢ ὁποῖα καὶ ἐξετελέσθη πιστῶς καὶ μάλιστα μὲ πολλοὺς προσωπικοὺς κινδύνους.

Τῷ 1802 ὁ Ρότσχιλ προέβη εἰς τὸ πρῶτον τοῦ λανσάρισμα δανείου κρατικοῦ, τοῦ δανείου τῶν 10 ἑκατομμυρίων ταλλήρων διὰ τὴν Δανίαν, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπέτυχε τελείως.

Ἀπέθανε τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1812 εἰς τὴν Φραγκφούρτην. Ἐκ τῶν πέντε τέκνων τοῦ τὸ ἔν διεδέχθη τὸν πατέρα τοῦ τὰ δέ ἄλλα τέσσαρα ἰδρῶσαν ὁμοίους οἴκους εἰ τὴν ξένην. Ὁ Σο

λομὸν εἰς τὴν Βιέννην, ὁ Νάθαν εἰς τὸ Μάντσεστερ, ὁ Κάρολος εἰς τὴν Νεάπολιν καὶ ὁ Ἰάκωβος εἰς Παρισίους.

Κατὰ τὸ 1815 οἱ Ρότσχιλ ἔγειναν εὐγενεῖς ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ 1822 τοῖς ἔκαμεν αὐστριακοὺς βαρῶνους.

— Ἡ Σφιγξ ἠαρὰ τοῖς Ἀρχαίοις Ἰγνοστούς

Ἡ Σφιγξ, δὲν τὸ ἀγνοοῦμεν πλέον σήμερον, εἶναι μία κλεῖς τῆς ἐπιστήμης τῆς ὁποίας ἰδοῦ ἢ ἐξήγησις· εἶναι γὰρ τι σύνθετον, τὸ ὁποῖον ἐμφανιζόμενον ὡς ἓν, περιλαμβάνει τέσσαρα σύμβολα· τὴν γνῶσιν, τὴν βούλησιν, τὴν τόλμην τὴν ἀπόκρυψιν τῶν σφεδίων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν ἓν, ἐκ τεσσάρων ἀποτελούμενον.

Διὰ τοῦτο ἢ Σφιγξ ἔχει παρασταθῆ ὑπὸ μῆσ κεφαλῆς καὶ γονακίου στήθους· (γνῶσις) διὰ σώματος ταύρου· (βούλησις) (μετὰ δυνάμει) διὰ ποδῶν καὶ ὀνύχων λέοντος· (τόλμη) τέλος διὰ πτερυγῶν αἰ ὁποῖα καλύπτουσι τὰ πλευρὰ τοῦ ἔψου (ἀπόκρυψις τῶν σχεδίων μέχρι τῆς εὐνοϊκῆς στιγμῆς).



Εἰς τὴν ἔξοχὴν